

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, v torek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četrt leta 3 gold., 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od ceuristopne petitive vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska. 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220.

Opravištvo, na katero naise blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Slovenski državni poslanci

odgovarjajo v sledečem „pojasnilu“ Dalmatincem, posebno Danilu. Morda se kmalu dobođe prilika, da bode trebalo več o tej izjavi govoriti. Oni pišejo:

„Da bi g. Danilo opravičil pred svetom od vsega slovanskega sveta obsojeno glasovanje Dalmatincev za zasilno volilno postavo v zbornici poslancev, je nedavno na svetlo dal brošuro „pro domo sua“. Nas bi ta „spomenica“ nikakor ne brigala, ako ne bi se bilo g. Danilu vzljubilo tudi nas podpisane zaplesti v njo in to na tak način, da smo primorani, svetu resnico odkriti. Nam, katerim je slovenski narod na Kranjskem zaupanje skazal, da nas je izvolil za zastopnike svoje, je politično poštenje svetinja, ktere nam nihče, bodi-si prijatelj ali neprijatelj, oskruniti ne sme. Zato smo na omenjeno brošuro, očitno na svet poslano, dolžni svetu izročiti sledeče očitno pojasnilo:

Naš federalistični klub se je v poprejšnjem zasedanju konstituiral s tem, da smo si izvolili za predsednika dr. Rap-a, podpredsednika pa g. Črne-ta. Posebnih pravil si nismo osnovali, temveč izrekli, da nam jih pri malem številu udov, in sicer ozki zvezi udov našega kluba, ni treba; — omenil je pa gosp. Črne že o začetku, da utegne priti položaj, v katerem bo siljen zaradi posebnih razmer na Goriškem v prid svoje dežele iz kluba stopiti, kar bode takrat, ako take razmere nastopijo, naznanil klubu. Klub naš je imel mnogo sej. Po vsem tem je izgovor Danilo prazen, da prav za prav nismo imeli kluba.

Zbrani smo bili tudi večer pred sejo, v kateri se je obravnavala zasilna volilna postavka. Bili smo vsi drugi edine misli, da glasujemo zoper postavko, ako bi nam tudi puške stavili na prsi, — le g. Črne je ugovarjal, da ta postavka Gorici in tudi nam ne škoduje. Tako so govorili tudi Dalmatinci, izrekoma g. Ljubiša, dodavši, da nas Poljaci pustijo na cedilu, ker ne bodo zoper postavko glasovali. Po živahnih naših protigovorih so Dalmatinci želeli, da ta večer ne glasujemo še o tem, kaj storimo, temveč da zopet drugo jutro pridemo skupaj, do tistihmal pa od Poljakov zanesljivo izvemo, kaj oni mislijo storiti.

Tako smo sklenili pod predsedstvom Črnetovim, ker dr. Rap-a oni večer še ni bilo v Beču. — Dr. Oelz pa je dobil nalog, še tisti večer iti k Poljakom in pozvedeti, kako in kaj.

Drugo jutro pred sejo vsi drugi zastoj čakamo od 10. do 11. ure. Ko je 11. ura (ura seje) že odbila, prideta gg. Danilo in Ljubiša, ter na vprašanje naše: kako in kaj? na kratko izrečeta, da z ozirom na posebne razmere Dalmacije Dalmatinci glasujejo za zasilno postavko, g. Črne pa, da se on ne more ločiti od drugih Primorcev in da glasuje tudi on za postavko.

Poročilo, da Poljaci vsi odločno glasujejo zoper postavko, ni pomagalo nič. Nasprotni pa nam je poročilo, da so v posebnem klubu „der Südländer“ sklenili glasovati za postavko, nevoljo nad odpadnike, ki so, brez naznanjenega izstopa, šli v drug klub, še pomnožilo. Marsiktera grenka je padla; na to pa pride g. Danilo z ostudno sladkostjo ter reče, da ne more drugače ravnati,

— da so pa vendar Dalmatinci pripravljeni zapustiti zbor, ako storijo tudi drugi isto. To je g. Danilo rekel dr. Poklukarju zunaj v koridoru v tem trenutku, ko se je seja že pričnjal, in ponavljal mu je isto, še v zbornici menda g. Vojnović s pristavkom, da so njega majorizirali, da je govoril zoper postavko, pa ni zmagal. — Dr. Poklukar je obema odgovoril, da jima ne verjame, da je Dalmatincem resnica izstopiti iz zbora, vsaj so ravnokar poročali, da si celó protiglasovati ne upajo, — sicer pa tudi zdaj med sejo, ko vsak trenutek pride do glasovanja, nikakor ni mogoče, da bi se vsa opozicija mogla na vrat na nos o izstopu posvetovati, ker očitno ni več časa za to. Konečno pa jim je dr. Poklukar rekel, ako stojé v vrsti opozicije, naj pokažejo to zdaj s tem, da zoper postavko glasujejo, — in ako to storijo, lahko so tega zagotovljeni, da Slovenci iz Kranjskega, ako poslanci le ene dežele zapustijo zbor, smo koj pripravljeni z njimi isto storiti, — a zdaj ta trenutek le s protiglasovanjem moremo doslednost svojega stališča razodeti, koj potem pa združeni izstopiti.

To je bila ona dogodba, ki je bila vsem našim več ali manj na tanko znana. Vprašamo tedaj: kako se more g. Danilo drzniti, ono svojo hlinjeno ponudbo na svoj malin obračati? Mogoče je, da je s tem gosp. Danilo hotel vladi nasprotnikov vzeti, da bi bil potlej sam svojo sramoto med glasovanjem v koridoru prikrival. — Da so bili Dalmatinci in Primorci odpadniki federalistične stranke, to je svetu kazalo njihovo glasovanje za zasilno volilno postavko. In slovanski narod je sodil njihove dejanje.

Dr. Poklukar. Grof Barbo. Drag. Rudež.
L. Jugovic.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 23. maja. [Izv. dop.] Ljubljanski prusofilski agitatorji, so so vrnili jako potrtega srca iz Celja v Ljubljano. Tako žalostni še niso nikdar domu prišli, še celo z Ježice in z Jančjega so več poguma soboj domu prinesli. Udeležila se nij izleta ni ena prvih osob iz nemčurskega taborja. Menda so se bali nerednega obnašanja, katero je pri njih sinčih že v navadi. Da so jih Celjani slabo sprejeli in še slabeje zabavali, kaže vse najbolj, pa izredno ponižni in kratkosapni popisi slovesnosti v Ljubljanki in „Tagblattu“, kakor pri teh listih ob prilikah nemškutarskih slovesnosti sicer niso v navadi. V obče je zavladalo po Ljubljani mnenje, da so Celjani binkoštni ponedeljek, se ljubljanskim nemčurjem zahvalili za slabi sprejem, ki so ga Celjani doživeli v Ljubljani, ko so prišli pod naslovom Bethovenove svečanosti, prusizem v Ljubljano slavit. Takrat so Celjani na kolodvor ljubljanski prišedši iskali slavolokov in „hoch“-klicev, katerih pa nikjer nij bilo. Že takrat so zabavljali Celjani, in rekli da je v Ljubljani vse za nič, se ve da peklo jih je, da se je jim ad hominem dokazalo, da je Ljubljana za zdaj še slovensko mesto in da nekoliko nemčurskih agitatorjev ne bode spremenilo njenega značaja.

Nemčurska društva bodo torej od sedaj delovala samo še v kazinskem vrtu in salonu, tako dolgo, da se enkrat tudi najbolj potrpežljivi nave-

ličajo plačevati in umrjejo vsa ta prusofilska društva na pomanjkanji udov in udeleževanja.

Kako slabo se nemškutarski gasilni straži godi, kaže oklic, ki ga je odbor društva na mestjane izdal, v katerem jih vabi pristopiti k društvu. Kaj so res še tako naivni, da mislijo, da se jim bode kateri kolikaj pošten naroden mestjan na limance usedel? Kar pa je njihovih privržencev, le-te itak vse že pri društvu imajo. Torej nepotreben krik in samo iskano dokazovanje, da se smrti boje, katere se pa dolgo braniti ne bodo mogli.

V kratkem bode deželni odbor kranjski oddal službo pristava v posilni delavnici, katera je po odhodu znanega prejšnjega nemčurskega pristava Ferka Wilcher-ja v Gradec, izpraznjena. Upamo, da deželni odbor podeli to službo možu, kateremu je bila že boljša v posilni delavnici namenjena in kateri jo po svoji zmožnosti popolnem zasluži, tembolj ker je tudi navdušen in neustrašljiv narodnjak, kar je že mnogokrat, posebno pri volitvah dokazal. Prepričani smo, da deželni odbor, ne bode oddal službe takemu uradniku, ki je že prvo deželno službo po Wurzbachovi protekciji dobil in ki se še dandenes nij naučil slovenskega jezika!

Iz Trsta, 24. maja [Izv. dop.] Nekaj mora vendar slovenska tržaška okolica posebnega na sebi imeti, da tukajšnjim propalim prusakom tako glavo beli. Že v štirih nemških časopisih sem čital razne denunciacije proti okolici in tržaškim Slovencem. Nek mazač piše od tod v „Augsb. Allg. Ztg.“, da je slovenska agitacija v okolici v pesku izginila, čitalnice nij nobene več in tudi taborov ne. Vidi se pa iz celega spisa, da je dopisun kak perfiden pritepenec iz rajha in celo neveden v tukajšnjih razmerah. Konstatirati moram, da okolica in Trst nijsta celo nič na izgubi, kar se Slovanstva tiče in s ponosom smem reči, da so se tržaški Slovenci v zadnjih štirih letih tako utrdili, da jih ne izpodrine nobena sila več. Lahoni seveda na vse mogoče načine Slovence za sebe pridobiti izkušajo, jim podajejo gmotne koristi, a malokateri — žalibog, da se včasih kateri izgubi! — je pri volji, se jim podati. Okolica se krepko zaveda svoje narodnosti, to lahko vidi vsak, ki v Trst pride. Videl bodeš o praznikih ponosno vihrati slovensko zastavo po vaseh blizu Trsta, glase se slovanske pesmi, „da odmeva od gore“; italijanskih zarobljenih popevk nij v zadnjem času več slišati, kakor je bilo še pred štirimi leti. Res ne živé več vse čitalnice, a kar jih je, te vrlo izvršujejo svojo nalogo; prva med njimi je Rojanska, ki vsak mesec daje eno dramatično igro in ima zato poseben dramatičen odsek, obstoječ iz vrlih moči. Za bodoči mesec pripravlja Rojanska čitalnica zopet veselico z igro in umetnim ognjem.

Italijanski stranki, kateri ste v Trstu, se še vedno lasate. Meščani so razsrdeni na mestno starešinstvo zaradi slabega gospodarstva in razkri-vajo v „Cittadinu“ brezobzirno vse slabosti mestnih očetov. Na drugi strani pa zopet „Progresso“ kot organ mestnega starešinstva meščansko stranko napada. Končni izid te borbe nij dvomljiv; zmagala bode meščanska stranka nad sedanjim starešinstvom. Nam tržaškim Slovencem je razpor med lahoni po volji, ker nesloga sovražnikov mora nasprotniku koristna biti.

Iz Postojne 20. maja. [Izv. dop.]

Kakor vsako leto, zbralo se je tudi letos binkoštni ponedeljek mnogobrojno število gostov v našem kraju. Smelo rečemo, da jih je bilo gotovo pet tisoč, ki so prišli gledat podzemeljsko čudo, našo krasno jamo. Odveč bi bilo opisavati vsacemu itak že znano veselico, omeniti pa moramo naj-novejšega slovenskega društva, ilirskega Sokola, ki je denes imel svoj prvi izlet k nam, katerega se je udeležilo 20 jako okusno oblečenih in čvrstih udov z zastavo. Obleka novega Sokola je nekoliko različna od ljubljanske, pa se jej sme smelo staviti na stran. Ilirski Sokol, namreč nosi modre srajce in klobuke s kraji, kot posebnost pa rudeče široke pasove, ne usnate nego iz tkanine. Ta obleka možem krasno pristoji, enako krasna je pa tudi velika in bogato izdelana zastava, katera na eni strani kaže ilirski grb, na drugi pa Sokolov monogram, obdan z lipovim vencem. Občno pozornost so zavzemali Sokoli, ko so s zastavo šli pred jamo in smejo popolnem zadovoljni biti s svojim prvim izletom. Nadejamo se, da bode novo telovadno društvo ilirskih Sokolov, ki šteje že denes v Bistrici, Bitinji, Knežaku in Zagorji 60 udov, krepko napredovalo ter telovadbo marljivo gojilo, kar bi vsem sorodnim društvom iskreno nasvetovali. V to ime jim zakličemo srčno „Na zdravje! Živeli!“ Toda kolikor nas je navdušil ilirski Sokol, toliko pa nas je poparil odbor, ki oskrbljuje Postojnsko jamo, kajti nahajajo se napisi nemški in laški, slovenskemu pa niti enemu nij bilo prostora na zemlji slovenski! Ako je žid-tujec, ki je prodajal svetinje, jim pridel slovenske in nemške trakove ter vmes prodajal čisti nemškutarski želod, naj bi tudi jamski odbor priskrbel slovenske napise v jami in drugod, kajti Postojna je — ponavljamo — na slovenskih tleh, kar so zlasti živo dokazovale v ozbilji pred krčmami in po hišah razobešene zastave.

Iz Zagreba 23. maja. (Izv. dop.) Naši vladni listovi bolujejo na tistej bolezni, katero medicinarji „miserere“ imenujejo. Iz svojih ust blujejo dan na dan najodurnejše stvari. Zlasti „Agramerica“ in Erdödi-Rauchov organ „Narod“ obnašata se, ko da sta, kakor naš narod pravi „nore gljive“ jela. Mi se radujemo njunih kaprijol, ker so najgotovješe znamenje, kako slabo stoji z vladnimi kandidati. Zavoljo ekstravagancij so posebno ameriški časopisi na glasu, kar pa naši vladni listovi denes počenjajo, to bi tudi Amerikancem že predebelo bilo! Kdor se ničim več braniti ne more, psuje v svojej nevmoglej jezi, in v tem položaji so denes tudi naši vladni organi: oni psujejo, da okolo njih vse smrdi. Pa naj psujejo, dok se bodo do sitega napsovali, kaj je to nas mar!

Velike važnosti za naše sedanje politično stanje je uvodni članek glasila ogerske vlade „Pester Lloyd“ od ponedeljka. V njem se naša današnja vlada celo desavujira, ter na ravnost izreka, da niti Rauch niti Vakanovič nista zmožna in sposobna Hrvatske pacificirati. Ta članek je javni odpustni dekret za Vakanoviča. Nadalje pravi „Pest. L.“ da so zahtevi in težnje narodne in magjaronske stranke istovetne, ter da zavoljo tega med njima dvema nobenega bitnega razločka nij. To nij res. To nij nikoli bilo, in tudi nikoli ne bo. Kdor to trdi, dokazuje, da našega strankarstva ne pozna. „Pest. L.“ pravi nadalje, da celo hrvatsko vprašanje nij nič drugega, kakor „ämterfrage“, češ vodje narodne stranke hote Vakanoviča in njegove doglavnike samo zavoljo tega strmoglaviti, da bi se potem sami na izpraznene kurijalične sedeže ponamestili. To je pa najmanje res. Iz vsega se vidi, da Magjari našega političnega gibanja ne razumejo. Nadalje se „Pest. L.“ grozi, da ogerska vlada ne bo več ne z eno, ne z drugo stranko paktovala, ampak z narodom. To je fraza. Če hoče ogerska vlada z narodom paktovati, mora paktovati z njegovim zastopništvom v saboru, in sicer s saborsko večino. Ker bo pa, kakor se nadejamo, saborska večina na-

rodnjaška, morala bo ogerska vlada z nikom drugim paktovati, kakor z narodno stranko. Drugi modus, z narodi paktovati, do denes še nij iznajden.

Po celej deželi razprostranila se je brošurica, ktere predmet je zlasti životopis „nj. preuzvišenosti“ soproge banskega namestnika Vakanoviča. Čitatelje „Slovenskega Naroda“ bode zanimalo a ne veselilo izvedeti, da je sedanja ekscelenca rojena Slovenka iz bližine Podčetrška. V Senji služila je za natakario v javnej krčmi. Kot s takvo seznanil se je tadanji penzionirani finančni adjunkt, in sedanji banske časti namestnik Vakanovič, ter se po dolgoletnem konkubinatu z njo, če se ne motim v Dobovi ali v Brežicah na Štajerskem poročiti dal. Pri svatbi ga je nekdo nagovoril, da je tudi kot letni ud k Matici slovenskej pristopil — pa samo za eno leto.

Mollinary, vrhovni poveljnik vojniške krajine, odpotoval je v „službenih zadevah“ v Pešto. Te službene zadeve so brž ko ne naše politične homatije.

V zakladnico tukajšnje prvostolne cerkve, v kterej so shranjene dragocenosti v vrednosti blizo enega milijona, poskusili so tatje prodreti, pa so bili odpodeni. Cerkev je vsled tega že tri dni zaprta in pod stražo, ker se misli, da so tatje še kje v njej poskriti.

Iz Dunaja. 23. maja. [Izv. dop.] Zdajci pa zopet postaje veselo. Med seboj so si gospodje nemški ustavoverci v laséh, in hiša v kateri so se ukvartirali, poka na vseh oglih že. Njih veliki časopisi so začeli eviliti sami med seboj in nad svojo gnjilobo, isto tako kakor le kedaj predno je njih zgrada pred Belkredijem, pred Potockim in pred Hohenwartom v blato se usela. „Deutsche Zeitung“ včeraj v uvodnem članku konstatira, da je v ministerstvu že gotovo zasajeno seme nesloge, da bode rastlo in sad razpada obrodlilo. Za zdaj notranjo gnjilobo prikrivajo oficijozni listi, ker morajo, ravno tako kakor šarlatansk zdravnik pravi tako dolgo, da nij nevarnosti, dokler bolnik ne začne, smrti blizu, gagati.

Pa ne samo med seboj, tudi s pruskim novim „rajhom“ si nijso več tako srčno dobri. Nekateri berlinske novine vendar sprevidijo, da ustavoverno vladanje ni baš uzorno, in to svojim bralcem pripovedujejo, kdo ve, morda samo zaradi tega, da bi dokazali kako nujno je, da se te naše avstrijske zemlje prej ko prej pod pikelhavbo spravijo. Ali „N. fr. Pr.“ vendar grenke solze toči, razžaljena od nehvaležnega toliko ljubljenega pruskega brata. In kakor ena odpahovana stara ljubica, našteva Prusom vse ljubezni, katere je ona in avstrijsko vstavoverstvo za nje imela, — zakaj torej Prusi začenjate reči, da nij lepa in čednostna oficijozna ženska cislajtanska!

Politični razgled.

V ustavnem odboru državnega zbora je minister Auersperg ustavovercem povedal, da glede gališkega vprašanja vlada še nij ničesa sklenila, da čaka kaj bode gališki zbor sklenil; vlada ne bode ničesa storila, kar ni ustavoverno. Tudi se je Auersperg pritožil o „ščuvanju“ proti ministerstvu. — Dr. Herbst je v istem odboru poročal, da je pododbor glede izločitve nemškega mesta Biale iz Galicije sklenil 1.) Za nemške občine ima biti nemški deželni jezik. 2.) V Biali je sedež politične oblasti, kateri deželna postavodaja ne more braniti rabe nemškega uradnega jezika 3.) Nemški jezik na drugi gimnaziji v Lvovu in v Brody se obdrži. Ti nasveti so bili sprejeti, in sprejeto tako načelo, po katerem bomo Slovenci na Štajerskem, Koroškem in v Primorji vsaj enake določbe terjati enako pravico imeli.

Obe državni zbornici ste imeli 22. t. m. sejo. V poslanski zbornici je bila debata o redu kazenskih pravnih, po katerem bi v kazenskih stvareh porotniki soditi imeli. Proti predlogu govori Oelz, njemu odgovori Rechbauer in mu očita, da njegova stranka državne osnovne postavbe po-

dira. Na to podpira predlog še Weeber in na zadnje pravosodni minister Glaser. V gosposki zbornici so sejo izpolnila razna poročila.

Večina za nas prevažnih hrvatskih volitev bode, kakor povedano 29. t. m. Ako bi smeli po prvi volitvi, ki se je že 23. t. m. vršila, soditi, izpale bodo dobro. Iz Karlovca se nam je namreč telegrafirala zadnji četrtak novica: „Dr. Milan Makanec, kandidat narodne stranke, izbran je jednoglasno za narodnega zastopnika. Magjaronski kandidat Sabljč se je moral stisniti, nij dobil ni enega glasa. Vse mesto karlovško je spremljalo pevajoč dr. Makanca.“ — Znano je, da dr. Makanec reprezentuje ono politično barvo med narodno stranko, kateri je geslo: nobene unije z Magjari, temuč unija Hrvatov s Srbi in Slovenci! Torej živio prvi izbrani narodnjak, Jugoslovan Makanec!

Praška „Politik“ piše o hrvatskih volitvah in pravi: Kako daleč mislijo magjaroni da smejo zasmehovati legitimne čute hrvatskega naroda, kaže posebno prepoved Jelačićeve slavnosti. Jelačić, najverniši sin svojega naroda, ki je svoj narod kot ban ljubiti znal kakor nikdo drugi, ki je znal svoj narod povzdigniti in ob enem svojemu cesarju največja dela storiti in si častno ime rešitelja monarhije pridobiti — spomin takega moža se v Zagrebu ne sme več slaviti? V času, ko so „miroljubni meščani“ dunajski vojne ministra svojega cesarja kot pravi kanibali s tri in štiridesetimi ranami umorili in ga še kot mrliča na plinov svetilnik obesili in skrunili — v tem času je razvil Jelačić, hrabri ban hrvatski, zastavo svojega cesarja in kralja in šel je na čelu svojega naroda v boj krvavo spričevalo dajati zlati zvestobi Hrvatov. Katera stranka se sme ponašati, da je Hrvatski od one velike dobe zopet bana dala, ki bi bil temu pravemu junaku in pravemu domoljubu samo od daleč podoben? Ali se morebiti Rauch in Vakanovič moreta primerjati Jelačiću? In slavnost spominskega dneva tega moža je prepovedana. Stranka, ki se tudi sence velikih mrtvih že boji, mora vendar jako slaba biti. Pa take sence sene dajo zarotiti. Svobodno stopajo v vsako hišo in so veselo sprejete in prišel bode dan, ko bode Hrvatska imela prav zbor in pravico slaviti najzvestejšega sinu svojega kralja.

„Pasivni upor in federalisti“ — s tem naslovom piše dunajski federalistični list „Ost u. West“ za to, da naj bi Čehi zdaj pustili pasivni upor in se lotili delovanja v praktični politiki, t. j. naj bi šli s časom v deželni in državni zbor. Gotovo bi bilo to v interesu cele federalistične stranke, in tudi mi bi to želeli, da si zagovarjamo in zahtevamo, naj se Slovenci Čehom pridružijo v pasivnem upor, dokler ga oni vodijo. Nam je namreč vedno pred očmi slovanski program, in preverjeni smo, da se mora manjši slovenski narod akomodirati večjemu in mogočnejšemu češkemu.

Pod naslovom: „ruskim liberalom“ piše češki „Pokrok“ med drugim: Za nas je jako neprilčno, ako se k mnogim političnim neprijateljem pridruži še kak ruski glas. Imamo ves uzrok zahvaliti se ruski žurnalistiki v obče, in v novjšem času tudi francoski, da nas brani, da barem omenja o naši eksistenci. Dober svet nam je drag, graja tudi draga, če pride od prijateljske strani. Ruska žurnalistika v obče je Čehom prijazna. So pa nekteri ruski žurnalisti, ki češki narod ne sodijo po celoti, temuč po eni vrsti. „Pokrok“ nij zadovoljen, da „Ruski Věstnik“ imenuje politiko Riegra in Palackega preveč avstrijsko. Bili so časi, ko so bili med „preveč avstrijskimi“ politiki — prvi ruski državniki, in morda se bodo ti časi zopet povrnili. Ako Turgenjev dela vtipe na češke muzikante, pravi „Pokrok“: blažena bi bila Rusija, ako bi jej ne bila Nemčija drugega importirala nego muzikante. Posebno se obrača proti listu „Novoje Vremja“, ki

(Dalje v prilogi.)

je pisal, da so Čehi preveč „klerikalni in fevdalni“. — Ker večina ruskih listov, in to glavni listi, drugače sodijo in spoznajo veljavo zapadnega Slovanstva, ima članek „Pokrokov“ samo namen, odvrniti in drugemu ruskemu novinarstvu po Nemcih spridenega ruskega kolega zaznamovati.

Iz Francoske prihaja novica, da se je narodna skupščina v zadnji seji zopet zedinila v obsodbi Napoleona III., ki je Francosko v toliko nesrečo pahnil. Bivši minister propalega lopova na tronu, Rouher, je poskušal Napoleonove grehe oprati, ali jih zvaliti na Gambetto in tovariše njegove vlade. Ali Audiffret in Gambetta sta njega in Napoleonovca za vselej pobila, z govori, kateri so bili z viharo občno pohvalo sprejeti. Audiffret je rekel: „Vprašanje je: ali ste bili (za vojno) pripravljeni ali ne? Nijste ste bili! V arzenalih so bili kanoni le za parado, baterije za kak muzej, in pušk nič“. „Mi bomo vam (Napoleonovcem) klicali kakor je Augustus klical Varu: dajte nam legije, čast naše zastave, in naše provincije nazaj! Vi ste pustili razvaline in opustošenje za spominek svoj. Take reči se gode samo v deželi, ki se enemu človeku izroče, nenravnost in spačenost morajo rasti; to bode večna sramota vladanja Napoleona III.“ Audiffret upa, da se Francozje ne bodo nikdar več udali v roke kacega Napoleona. Rouher hoče odgovarjati, ali celo zbornica se mu smeje. Gambetta pravi, naj se zbornica ne cepi, in imenuje Rouherja bojazljivca, Napoleona dezertarja, ne prognanca. — Bonapartizem je bil torej zopet enoglasno obsojen, in bog daj, da utrdi to Francijo in republiko.

Razne stvari.

* (Chlumetzky in kranjska kmetijska družba.) Piše se nam iz Ljubljane: Kakor ste poslednjič omenili, imenovala je kranjska kmetijska družba pri svojem občnem zboru dne 15. t. m. nemškega ministra Chlumeckega za častnega uda. Kakor iz gotovega vira pozvedam je inicijativo k temu dal znan naroden prvak, glede od vlade kranjske kmetijske družbi podeljenega daru. Kako more biti ta gospod tako kratkoviden, da Chlumetzkega predlaga slovenske kmetijske družbi za častnega uda, ne morem zapopasti, ker je vendar znano, da se je Chlumetzky na Moravskem vedno skazoval za največjega nasprotnika Slovanov, ko bi že ne bilo dosti protidokazov s tem, da se reče, ka je Chlumetzky član sedanje vlade. Ali morda višje glave naše „nizke“ politike misle, da bi kmetijska družba dobila menje podpore od vlade, ko bi Chlumetzky ne bil častni ud? Ako to misle — dosti slabo. — V Ljubljani nam reči res čedalje bolj zore: — mestni odbor je imenoval Beusta za častnega meščana, kmetijska družba Chlumetzkega za častnega uda, in v kratkem se bo morebiti bralo po časopisih, da je politično društvo „Slovenija“ imenovalo ministerskega predsednika Auersperga II. za svojega častnega uda.

* (Ljubljanski škof, sakrament sv. birme, nemškutarski in naroden boter.) Na binkoštno nedeljo pri birmi v Ljubljani zgodilo se je to-le: Birmancev in botrov stala je dolga vrsta v silni gnječi. Škof v svojem ornatu delč birmo prišel je do znanega narodnjaka, ki je tudi čakal odrešenja s svojim fantičkom, ustavi se pred njim in — pokliče zadaj za našim narodnjakom stoječega gospoda z besedami: „Ich bitte, Herr H...!“ Ko odpravi svojega protegé gospoda H...a, obrne se, da bi šel naprej, preziraje narodnjaka! Še le, ko ga je spremljajoč kaplan vnovič spomnil, da je še „Carolus“ tu, blagovoli je vendar birmati nesrečnega dečka, čegar boter je bil predrznil se, milostljivemu višjemu pastirju stopiti pred oči — v surki! Liberalno-krščanska ravnopravnost!

* (Dunajska „Slovenija“) je, kakor se „Soči“ iz Dunaja poroča, v svojem občnem zboru 11. maja volila prvi pot svoje častue ude. Po

pravilih tega društva more biti njegov častni ud samo tak Slovenec, ki si je za slovensko domovino pridobil „posebne zasluge“. Soglasno so bili izvoljeni za častne družabnike dunajske „Slovenije“: g. dr. Lavrič, deželni poslanec v Gorici, in gg. Fr. Levstik in Jos. Stritar, slovenska pisatelja na Dunaji.

* (Dve novi gospodarski knjigi.) G. J. Zelen, župan Senožestki, je poslovenil nemško knjigo od A. Trientl-a, katero je dala kranjska kmetovalska družba na svetlo pod naslovom „Zboljšanje gospodarstva na planinah“. — Druga knjiga je spisana od dr. Wilhelma v nemškem jeziku. Goriška kmetovalska družba jo je dala posloveniti in jo je obelodanila pod naslovom „Planšarstvo“. Knjiga daje nauke o mlekarstvu, maslarstvu in sirarstvu.

* (Iz Celja) se poroča, da je višja sodnija premenila razsodbo celjske okrožne sodnije v pravdi gospodov: dr. Srnec, dr. Radey, Rapoc, Voh in Slatinšek proti onim, ki so 19. junija 1870 shod slovenskih volilcev v Novi vesi blizu Slovenske Bistrice, h kateremu sta gospoda dr. Srnec in dr. Radey volilce povabila, razgnali — tako, da je 13 obtožencev zločina (v Celji so bili obsojeni zaradi prestopka) krivih spoznala.

* (Za pogorelce v Cirkovcih) na Štajerskem je daroval cesar 1000 gld. iz privatnega premoženja.

* (Izjave francosko-slovanskih simpatij.) „Republique française“ prinaša izjavo študentov v Nancy, ki izrekajo, da se soglašajo s tovariši v Caeni, kateri so izrekli slovanskim študentom praškim zahvalo za njih sočut.

* (Goreč v o z.) Zadnjo soboto je nek kmet, ki se je iz Maribora domu v Hoče peljal, skoraj na svojem vozu zgorel. Mož je bil nekoliko vinjen in menda je iz njegove pipe se v slamo, ki je na vozu bil, ogenj zatrosil. Veter je storil, da se je precej blago na vozu užgalo in zgorelo, kakor je tudi voz ves poškodovan. Mož sam, ki je na vozu bil, se je nekoliko osmodil, kar bi se bilo menda tudi konju zgodilo, ako bi ga ne bili ljudje, ki so na cesto prišli gledat goreči voz, odvezali in neprostovoljnega Elija še večje nesreče rešili.

* (Vrag v podobi zajčevi.) Neka srbska žena je šla — kakor pripoveduje „Črnogorac“ — od Klobuka v Slovečine, da vloži v hranilnico 400 gld., katere je imela uvezane v ogel svojega robca. Idoč po gozdu najde ubitega zajca in hoteč vzeti ga soboj, poveže mu robec okolo vrata, da ga laglje ponese. Ko je ona na stran pogledala, oživi se zajec in udari v beg — to se ve, z robcem in z denarji, Žena se spusti vičoč za pomoč in dirja po gošči tako dolgo, dokler od trnja raztrgana in okrvavljena ne pade onemogla na zemljo. Ljudje, ki so to čuli, pograbe puške in gredo za zajcem. Zagledajo nekateri teh lovcev zajca, ko se je baš na zadnje noge postavljaj, in s prednjimi hotel robec, kateri mu je vrat davil, kako sneti, in se osloboditi. Lovci, ki še nikdar niso videli zajca samo na zadnjih nogah stati, mislili so, da je to sam vrag, in od straha nijso streljali. A med tem jih je zajec ugledal, pobegnil, in odnesel novce.

* (Laško telovadsko društvo) v Gorici ima lepo telovadnico in 460 družabnikov. Izmed teh 460 članov jih je samo 16 zapisanih med telovadce in v istini se jih telovadskih vaj udeležuje samo 8 (beri: osem!). „Soča.“

* (Potroški za pot in živež šolskih svetovalcev) se bodo po postavi, ki bode od 1. oktobra t. l. veljavo dobila, tako povračevali, da dobi vsak ud deželnega ali okrajnega šolskega sveta, ki več ko pol milje od mesta, kjer ima dotični šolki svet svoj sedež, stanuje, za vsako miljo 1 gld. potnine in za živež 1 gld. 50 kr. za pol dneva. Okrajni šolski nadzorniki in oni, ki se v pomnožene šolske svete pozivljejo, ne dobe odškodnine za svoje potroške po tej postavi.

* (Viržinije-cigare), katere nam avstrijska država prodaje, za katere jej mi kadilci plačamo toliko, sicer morda nepotrebne, ali z

železno navado prisiljenega davka, — so zdaj že res prav „pod psom“. Kaj država, ki tako strto, zlomljeno, ničev robo prodaje, misli da smo zdrava pljuča ukrali? Ali morda hoče slovansko opozicijo s tem umoriti, da posebno v slovanska mesta in kraje pošilja nalašč najslabše cigare, da bi vsi kadilci, napenjajoči se s takim blagom, na jetiki pomrli? Posebno v mariborske tabakoprodajalnice se pošilja prava odrtija cigar, zlasti viržink.

* (Črnogorski učitelji) so imeli na Jurjev dan v Cetinji učiteljski zbor.

* (Srbska poljedeljska razstava) bode to leto v Kragujevcu v mesecu septembru.

* (Obsojeni tatovi.) Iz Celja se „Gosp.“ poroča, da je po tridnevni obravnavi od 15.—17. t. m. okrožna sodnija 31 tatov možkega in ženskega spola zaradi 48 spričanih tatvin obsodila in sicer 20 zaradi hudodelstva, drugi zaradi prestopka po vdeleževanju in nakupovanju vkradenih reči. Kazen bodo trpeli nekateri od 1—6 let, drugi po 1 ali več mesecev. Nekateri izmed teh hudobnežev so bili že večkrat zaradi tatvine kaznovani, ter so res tako zastarani v svoji hudobiji, da utegnejo po dovršeni kazni zopet ta posel početi.

* (Kat. polit. društvo v Vuzenici) obhaja v nedeljo 9. junija popoldne svojo prvo obletnico. Nadejamo se, da se bodo, kolikor le mogoče, vsi društveniki zbora udeležili. Prijazno se vabijo tudi drugi rodoljubi in podporniki društva s svojo nazočnostjo slovesnost povišati.

„Gospodar.“

* (Puškinov spominek.) V Moskvi se ima postaviti prvemu ruskemu pesniku Puškinu spominek. Kakor „Peterb. Véd.“ pripovedajo, je bilo do 13. maja po javni subskripciji nabrano za to 50.000 rubljev. Moskovski mestni zbor je pripravljen prostor za stavljenje spominka brezplačno dati. V kratkem bode odbor pripravna dela izvršil.

* (Koliko stanejo državni zbori.) Ogerski državni zbor je stal v treh preteklih letih: 3,321.149 gld. in 120 zlatov; tedaj v enem letu nad 1 milijon, in na mesec povprek 90.000 gld. Dunajski državni zbor stane to leto v petih mesecih: 345.000 gld., v enem mesecu: 69.000 gld. — Ogerski ima 432, naš pa (in to le na papirju) 203 poslance. Po tem takem je naš državni zbor po primeri veliko dražji od ogerskega, kar prihaja od tod, da imajo naši na dan 10 gld., ogerski pa le 5.

* (Mesto London) ima po lanjskem štetju 3 milijone 151.804 prebivalcev. Mesto zavzema po prostoru 122 kvadratnih milj.

* (V Zagrebu) je v noči pred 22. t. m. po tatovih poskušano bilo ulomiti v stolno cerkev, a ukradeni nij bilo nič, ker nij bil zid toliko prodrt, da bi se bila železna vrata odprla. — Kaki lumpje so magjaroni, kaže njih organ, ki pravi, da je to storila narodna stranka, da bi policaje odvrnila od Jelačičevega spominka, kder se je ovačija godila, in kder — so bili policaji res nepotrebni.

* (Nov način petja se priučiti.) „Sovremenija Izvěstija“ poročajo, da se je v [Kazanu pod ravnateljstvom protopopa Milovidova osnovala nova pevska šola, katere namen je, izučiti dečke cerkvenega petja. Učna metoda je jako originalna, in težko se je po njej kedaj podučevalo in se podučuje kjerkoli. Ravnatelj se ne poslužuje niti sekiric, niti glasa, niti intonirne priprave, niti muzične skrinjice, ampak edino svojih prstov, po posebnem od njega samega iznajdenem načinu. Vsak prst njegove roke pomenja znano noto, ali pa cel akord. On jih drži pred oči svojih učencev in enega skrče ter družega naravnaje, privablja iz pevčevih ust glasove. — Ta učni način je učencem tako prikladen, razumljiv in lehak, da že pojo celo mašo brez kakošne napake. (?)

* (Topovi v cerkvenem stolpu.) 12. t. m. je došlo v Köln ob Renu 22 v zadnji vojski Francozom vzetih topov, katere je nemški cesar Vilhelm daroval v namen, naj se iz njih zlije ve-

likansk zvon za kölnski dom. Ta zvon bode 500 centov težek in bode s svojim glasom poznim unukom z najlepše gotiške cerkve na svetu označeval, da so Nemci po Francoskem ropali.

* („Novica m.“) V taborji, kjer se misli, da so Novice koran vse politične in druge modrosti, včasih roke pred seboj prekrizajo, prav pobožno proti nebu pogledajo, pa javk po Sloveniji zaženó: ej, bog nam pomagaj, kako žalostno je, da se med soboj kavšamo! Dolgo je imelo to pri dobrih dušah vspeh, zdaj že vsak vidi, kdo je volk, ki vodo kali. Jedva so se „N.“ majheno oddehnile in odkašljale od „slovenskega“ „Tagblatta“, že pridejo v zadnjem listu z dvema zamahljavama. Na strani 166. pišo, „da žalibog v nobenem štajerskem in koroskem časniku ni glasa ne najdejo, da bi narodni možje na odločnem mestu zahtevali, naj se tudi slovenskemu narodu dá, kar mu gre“. Na strani 168. pa pišejo: „Kako to, da za mariborske mestne volitve slovenski stranki celó mar ni? ali se pravi Slovenci ondi s ponemčenimi Slovenci še v volilni boj ne upajo? ali je Maribor po takem že brez? nemški? Mi ne bi stavili teh vprašanj, ako se ne bi čudili temu, da iz časnikov mariborskih toliko prijaznih in neprijaznih podukov in lajtartikelnov v Ljubljano dobivamo, kedar so tukaj mestne volitve; ko pa je „Hanibal ante portas Mariborenses“, je vse tiho, kakor da bi še „narodne“ tiskarnice v Mariboru ne bilo? Kar se tiče prvega nij treba odgovarjati, ker vsak se mora čuditi takim javnim neresnicam, da „ni nobenega glasa“; kdor bere „Gospodarja“ „Sl. Narod“ in kdor jebral, a ne tako na pameti oslabe, da bi čez noč pozabil, koliko smo si mi, in so si naši možje v deželni zboru že prizadeali, in si odbornik Herman še prizadeva. Če nam ne dajo na deželne stroške niti ene borne predstavljene knjige, s kakoršno se „N.“ tu na prsi trkajo, kakor da bi „Planšarstvo“ naš rod smrti otelo, — no! lepše bi bilo da jo vi posodite tudi preko Save, nego da po otročje kažete: glej, meni so moja mati dali večji kos, kot tebi. — Kar se drugega tiče, izgovorimo denes samo obžalovanje, da „N.“ še vedno „narodna“ tiskarnica v bok bode, pripomeniti pa hočemo, da zato ta tiskar-

nica nij nič menj narodna če jo „N.“ prijazno z navodnimi znamenji („—“) predstavljajo. Glede mariborskih volitev bode „Gosp.“ gotovo „N.“ podučil. In tudi mi hočemo v prihodnjem članku izpregovoriti o tem predmetu, da se podučje gospodje, ki po 30letnem novinarjevanju ne poznajo Slovenije toliko, da bi vedeli, kaka je razlika med središčem in periferijo, med Ljubljano na eni strani, in med Gorico, Celovcem, Mariborom itd. na drugi. — Da bi pa list, ki v Mariboru izhaja ne imel in ne smel govoriti o ljubljanskih rečeh, — na to iznajdbo naj „Novice“ hitro privilegij vzemo, da bodo morda potem vsaj en čas same govorile, ker kmalu se vidimo v Ljubljani.

Gospodarske stvari.

Tržne cene.

V Trstu. Pšenica 6 gld. 75 kr. — 8 gld. 65 kr., rž 5 gld. — 6 gld., ječmen 4 gld. 50 kr. — 5 gld., turšica 5 gld. — 6 gld. 20 kr., oves 2 gld. 50 kr., fižol 5 gld. — 9 gld., bob 6 gld., grah 10 gld. — 12 gld., leča 5 gld. — 10 gld. 50 kr., slive (cent) 9 gld. — 10 gld., maslo 48 — 55 gld., žima 43 gld., konopnina 25 gld. — 50 gld., leneno predivo 35 gld., knoper 5—15 gl., cunjje 10 gld. — 13 gld. 50 kr., vinski kamen 15—25 gld.

V Ljubljani. Pšenica 6 gld. 60 kr., rž 4 gld. 10 kr., ječmen 3 gld. 30 kr., oves 2 gld. 20 kr., ajda 4 gld., proso 4 gld. 60 kr., turšica 4 gl. 40 kr., krompir (vagan) 3 gl. 20 kr., leča 6 gld., grah 6 gld., fižol 6 gld. — kr., maslo 53 kr., salo 38 kr., jajca 7 za 10 kr., drva (22") 4 gld. 80 kr. — 6 gl. 60 kr., seno 1 gl. 20 kr., slama 1 gld.

V Novem mestu. Pšenica 6 gld. 66 kr., ječmen 3 gld. 70 kr., oves 2 gld. 20 kr., soršica 5 gld. 75 kr., proso 5 gld., turšica 5 gld., fižol 9 gld. 60 kr., maslo 50 kr., jajca 8 za 10 kr., seno 2 gld., slama 80 kr., drva (trda, 22") 6 gl.

V Mariboru. Pšenica 6 gld. 40 kr., rž 3 gld. 90 kr., ječmen 3 gld. 80 kr., oves 2 gld. 20 kr., turšica 4 gld. 30 kr., proso 3 gld. 80 kr., krompir (vagan) 2 gld. 20 kr., ajda 3 gld. 40 kr., seno 1 gld. 40 kr., slama 1 gld. 5 kr. — 1 gld.

50 kr., maslo 54 kr., salo 39 kr., jajca 5 za 10 kr., drva (18") 4 gld. 10 kr. — 5 gld. 60 kr.

V Celji. Pšenica 6 gld. 70 kr., rž 5 gld. 20 kr., oves 2 gl. 30 kr., turšica 4 gld. 10 kr.

V Ptuiju. Pšenica 6 gld. 15 kr., rž 4 gld., ječmen 3 gld. 50 kr., oves 2 gld., turšica 4 gld., ajda 3 gld. 10 kr., krompir (vagan) 2 gld., maslo 50 kr., salo 38 kr., jajca 7 za 10 kr., drva (36") 7—11 gld., seno 1 gld. 60 kr., slama 1 gld. — 1 gld. 20 kr.

V Varaždinu. Pšenica 5 gld. 98 kr., rž 4 gld., ječmen 3 gld. 15 kr., turšica 3 gl. 85 kr., krompir (vagan) 2 gld. 80 kr., ajda 4 gld. 20 kr., seno 1 gld. 20 kr.

V Sisku. Pšenica 6 gld. 40 kr., turšica 4 gld. 40 kr., ječmen 2 gld. 75 kr., proso 3 gld. 60 kr. — 4 gld. 65 kr., oves 3 gld. 10 kr.

Poslano.

Kumys. V ruskih stepah delajo prebivalci iz kobilinega mleka pijačo, katera je pokazala skoro čudežno zdravilno moč za sušico, tudi je jako tečna in pomaga v raznih slabostih. Ker one pijače nij mogoče v prvotnem stanju razpošiljati, je gotovo obče ustrezno s pripravo **Liebigovega kumysovega izlečka**, ki ima vse prvine kondensirane v sebi in se lahko razpošilja. Nizka cena (1 gld. za steklenico) priporoča ta izleček vsem bolnikom gori omenjene vrste.

Dunajska borsa 24. maja.

Srebro	111	10
C. k. cekini	5	43

Dr. Gršak

v

Ormuzu

išče izurjenega sollicitatorja.

Turnske ure,

jako dober kup, najbolje konstruirane, s 3letno garancijo in plačili v obrokih se dobivajo po želji pri izdelovalcu

Janez M. Pogatschnigg,

(97—2) Podnart-Kropa na Gorenjskem.

Menjavnica

dunajske komisijonske banke

Kohlmarkt 4,

(56—25)

emitira

potegovalne liste

na pozneje zaznamovane vrste sreček in se smejo te sestave že za to k najbolj koristnim šteti, ker je vsakemu lastniku takega potegovalnega lista mogoče vse glavne in stranske dobitke samemu napraviti in razen tega obresten znesek

30 frankov v zlatu in 10 gld. v bankoveih

užiti.

Vrsta A. (Na leto 16 vzdigatev.)

Mesečne rate à gld. 10 — Po plačanju zadnje rate dobi vsak deležnik sledeče 4 srečke:

1 5perc. 1860letno drž. srečko za gld. 100.

Glavni dobitek gld. 300.000 s predkupno premijo a. v. gld. 400.

1 3perc. ces. turško drž. srečko za 400 frankov.

Glavni dobitek 600.000, 300.000 frankov efektivno zlato.

1 vojvod. Brunšviško srečko za 20 tolarjev.

Glavni dobitek 80.000 tolarjev brez vsake odštete.

1 Insbruško (tirolsko) srečko. Glavni dobitek gld. 30.000.

Vrsta B. (Na leto 13 vzdigatev.)

Mesečne rate à gld. 6. — Po plačanju zadnje rate dobi vsak deležnik sledeče 3 srečke:

1 3perc. ces. turško drž. srečko za 400 frankov.

Glavni dobitek 600.000, 300.000 frankov efektivno zlato.

1 vojvod. Brunšviško srečko za 20 tolarjev.

Glavni dobitek 80.000 tolarjev brez vsake odštete.

1 Sachsen-Meiningensko srečko. Glavni dobitek 45.000, 15.000 juž. nonemške velj.

Zunanja naročila se promptno in tudi za povzetek store. — Vzdigatveni listi se po vsaki vzdigatvi franko — gratis razpošiljajo.

Kako se telesna lepota ohrani na umen način? (67—2)

Merodajni zdravniki (dr. Hirschfeld, kopelni zdravnik v Ischl-u, zdravniški uredniki dr. Schnitzler in dr. Markbreiter na Dunaji itd.) imenujejo sladokiselno toaletno in kopelno milo in sladovo pomado od Janeza Hoffa v Berlinu najboljše toaletne pomočke. — Sladova toaletna mila daje rumeni, usnjasti, pikasti, pegasti koži gladko, belo, nežno polt o trajnem omivanju; v manjši meri stori isto tudi sladova kopelna mila; zadnja vendar samo krepčanje kosti, miškul in živcev namerava in varuje okužljivih snovi za bolezn.

Edino pravo se dobi po dvornega zalagarja **JANEZA HOFFA**, c. k. konces. centralni zalogi **Dunaj, 11 Kärntnering 11.**

V Ljubljani se dobi pravo samo pri gosp. Martinu Golobu. — V Vipavi pri Ant. Deperis-u.

Prostovoljna dražba 1500 veder vina.

V ponedeljek **3. junija t. l.** dopoldne ob 10. uri bode na Stari Gori pri Št. Ilju v mariborskem okraji, pol ure od železniške postaje „Egydi-Tunnel“ (na južni železnici), čez **1500 veder 1867, 1868, 1869, 1870 in 1871** nega vina lastnega pridelka gospoda **dr. Alojzija Drasch-a**, posestnika na Stari Gori, po poti prostovoljne dražbe na prodaj prišlo.

Izvrstna kvaliteta teh vin in ugodni dražbeni pogoji se vsakemu najbolje priporočajo in dohaja s tem kupa željnim uljudno povabilo, naj se mnogoštevilno udeleže te vinske dražbe.

Občinski urad Št. Iljski tunel (Egydi-Tunnel),

15. maja 1872.

Maks pl. Šuškovič,
občinski predstojnik.

! Zeit ist Geld !

Pravi prostor najboljše ure najceneje kupovati, je **tovornica za ure FILIPA FROMMA**

Rothenthurmstrasse, Nr. 9, gegenüber der Wollzeile na Dunaji.

Vse ure, na sekundo regulirane, se prodajajo s 5letno garancijo.

Samo 17 ali 18 gld. prav angleška prefino v ognji pozlačena srebrna kronometrska ura z dvojnimi plaščem, prefino emailirana, z verižico iz talmizlata in medaljonom vred.

Samo 14 ali 17 gld. prav angleška srebrna kronometrska ura z enojnim plaščem in kristalnimi stekli z verižico in medaljonom v toku.

Samo 19 ali 20 gld. Srebrni remontoari, brez ključa za navijanje, s kristalnimi stekli v najfinem lesenem toku.

Samo 8 ali 10 gld. prav angleška cilindrična ura, v 6 rubinih, kristalnem steklu, fino verižico iz talmizlata, usnjastim tokom in pismenim 5letnim garantilnim listom.

Samo 14 ali 18 gld. prav angleška remontoarska ura a la prince of Wales najmočnejšega kalibra s kristalnim steklom, kolesjem iz nikla v pravem, čistem zlatu; te ure imajo proti drugim prednost, da se dajo brez ključa naviti; k takim uram dobi vsak verižico iz talmizlata z medaljonom in garantilnim listom zastoj.

Samo 12 gld. ura v talmizlatu z dvojnimi plaščem, savoneto, skakalcem, kristalnimi stekli in niklovim kolesjem, z verižico iz pravega talmizlata, medaljonom, usnjastim tokom in garantilnim listom vred.

Samo 28 do 34 gld. srebrna siderno-remontoarska ura, ki se da brez ključa naviti, z verižico iz talmizlata in medaljonom vred.

Samo 15 ali 20 gld. prav srebrna siderna ura, s kristalnim steklom, elegantno verižico in medaljonom.

Samo 12, 15, 18 gld. ure za gospe iz srebra s kristalnimi stekli, minijaturni format, prefino v ognji pozlačena z verižico za okolo vratu vred, vse v toku.

Samo 16, 18, 20 gld. iste z dvojnimi plaščem in verižico za okolo vratu.

Samo 22, 25, 30 gld. zlata ura za gospe s kristalnim steklom in verižico za okolo vratu.

Samo 40 ali 48 gld. Zlate ure za gospe z diamanti in verižicami za okolo vratu.

Samo 60 ali 70 gld. Iste z dvojnimi plaščem.

Samo 75 ali 100 gld. zlati remontoari za gospe z elegantnimi verižicami za okolo vratu.

Samo 70, 80, 100 gld. zlati remontoari za gospe s kristalnim steklom.

Samo 90 ali 120 gld. Iste z dvojnimi plaščem.

Samo 200 ali 400 gld. zlati kronometrovi remontoari z dvojnimi plaščem.

Srebrne urne verižice gld. 2.50, 3, 4, 5, 6, 7, 10 do gld. 12.

Zlate urne verižice gld. 18, 20, 25, 30, 35, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100.

Budilec z uro 7 gld.

Ure za na steno s podobo, 2, 3 in 4 kose igrajoče, gld. 70, 80, 90.

Ure s trepetkeljem, 2, 3 in 4 kose igrajoče, gld. 80, 100, 120.

Igralnice, 2, 4, 6, 8 kosov igrajoče, gld. 15, 35, 55, 75.

Album za fotografije z muziko gld. 8, 10, 12 do gl. 15.

Tobačnice z muziko 7 gld. 50 kr.

Šmorkarnice z muziko 18 gld.

Šivalnice z muziko 15 gld.

Ure s trepetkeljem lastnega izdelka s 5letno garancijo:

Take, ki se vsak dan navijajo gld. 10, 11, 12.

Take, ki se vsak 8. dan navijajo gld. 16, 17, 18, 19, 20, 22.

Take, ki se vsak 8. dan navijajo in vsake pol ure bijejo gld. 30, 33, 35.

Take, ki se vsak 8. dan navijajo, vsako četrt ure bijejo in ure ponavljajo gld. 48, 50, 55.

Take, ki se vsak mesec navijajo gld. 28, 30, 32.

Ure za pisarnice gld. 10, 15, 20.

Ure za kavarne gld. 15, 25, 30.

Velika delavnica za popravke.

Stare ure, gostokrat dragi rodovinski spominki, se popravljajo in narejajo tako, kakor bi bile nove. Cene za popravke s 5letno garancijo gld. 1 1/2, 3, 5 do 10 gld.

Edina in sama zaloga

prav angleških **ur od E. in E. Emanuela v Londonu.**

Vsled posebnega imenovanja dvorna zalagarja Nj. Vel. kraljice Viktorije, kralj. Visokosti princa Waleskega in vojvode Edinburgskega, Nj. Vel. Sultana in Nj. Vel. kralja Portugalskega.

Pismena naročila

se za poštni povzetek ali poslan znesek v 24 urah storè. Na posebno željo se tudi ure in verižice pod povzetkom na izbir pošiljajo in za nazaj poslano denar vračuje.

Cene naše tovarnice so vedno nižje ko povsod najnižje in stojimo vedno s svojimi izdelki na vrhuncu časa.

Vsi, ki nove naročiti žele,

Vsi, ki stare za nove za menjati žele,

Vsi, ki slabe za dobre zamenjati žele, so prošeni, naj se na to firmo obrnejo.

Staro zlato in srebro, državni papirji, se za najvišje cene namesto plačila jemljejo.

Tovornica za ure F. Fromm-a Rothenthurmstrasse 9, Dunaj,

Pred sleparstvom se svari! V najnovejšem času naznanjajo trgovci z igračami in bazarji, ki si ime tovarničarji ur privojujejo in celo svarila na svitlo dajejo, popolnem navadne ure brez vrednosti za angleške. Mnoge pritožbe, katere nam o tem dohajajo, nam dajejo povod svariti pred tem sleparstvom in p. t. občinstvo varovati škode. (36—10)

„Evropa“

delniško zavarovalno društvo na Dunaji.

Naznanjujemo sl. občinstvu, da smo

glavno zastopstvo

za Kranjsko, Primorsko, Goriško, Istro in Dalmatinsko

gospodu

AVGUST-U VRTNIK-U

v Ljubljani oddali.

Dunaj, 8. maja 1872.

Ravnateljstvo.

P. T.

Ozira se na gorenje naznanilo, priporočam se k sklepanju zavarovanj:

- proti škodi po požaru in razletu ter proti nevarnosti strele;
- proti škodi po zdrobljenju steklenih predmetov;
- proti poškodovanju po toči;
- proti slučaju škode ob prevažanju raznovrstnega blaga po suhem in po vodi;
- na človeško življenje v vseh oddelkih.

S spoštovanjem

Avgust Vrtnik.

Pisarna: Stonove ulice št. 15 v Ljubljani.

(108—1)